

Kohmeisia taloja
jäisiä, pimeitä ikkunoita
uurteisia kasvoja
ihmiset kuin rumia patsaita

Vaihdan asentoa
kylkesi on kylmä kuin maailma
enää ei naureta
olemme totisia ihmisen lapsia

Olen kadottanut
sieluni jonnekin, josta ei kukaan
sitä löytää voi,
se haudattuna on meren mutaan
Papit minut puhuvat pyörryksiin
Virkamiehet painavat paperiin
Pankkiirit sulkevat holveihin
Kauppiaat käärivät minut pakettiin

Sinä sanot: "Kun jaksaa nauraa
kaikki muuttuu paremmaksi
saduissa kaikki elävät
onnellisina elämänsä loppuun asti."

Tämä ei ole satua
ei tule päivää onnellista
silmänkantamattomiin meren mutaa
samanlaista